
PUŁTOROCZWIERCIENIENNY (1) *ai*

N sg m pułtoroczwiernienny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład): półtoroćwiernienny.

Przymiotnik od „połtora” oraz „czwiertnia”: Mający wielkość lub (o naczyniu) zawierający półtorej ćwiertni czegoś (zwłaszcza produktów sypkich) (ćwiertnia = 4 korce): Sesquimodialis, Pułtoroczwiernienny. Mqcz 228d.

MFr